

εὐρέθημεν εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ χαρᾶξωμεν τὰς γραμμὰς ταύτας καὶ εἰμεθα πρόθυμοι νὰ λησμονήσωμεν τὸ ζοφερόν ἐκεῖνο παρελθόν παντελῶς, ἐφ' ὅσον ὁμῶς ἤθελε πύσει πᾶσα ὑπόυλος προσηλυτιστικὴ ἐνέργεια καὶ ἐφ' ὅσον θέλομεν διαβλέπει τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν μετὰ κοινῆς συνεργασίας πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντίθεσιν κατὰ τοῦ ὄργυζόντος ὑλισμοῦ καὶ τοῦ ἰσχυροτάτου αὐτοῦ ρεύματος τῆς ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως τῶν λαῶν.

Οὕτως ὁμῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων αἰσθανόμεθα ἱερὰν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κρούσωμεν τὸν κώδωνα τοῦ προσηλυτιστικοῦ κινδύνου καὶ νὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς γονεῖς:

— **ΓΟΝΕΙΣ:** Πλανήσθε πλάνην δεινὴν, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ὅτι ἐγκληματεῖτε, ὀδηγοῦντες τὰ τέκνα σας εἰς τὰς σχολὰς ταύτας, εἰς τὰς ὁποίας οὐδεμία οὐσιαστικὴ μόρφωσις, θρησκευτικὴ, ἀλλὰ καὶ ἐλληνοπρεπὴς τοιαύτη, δίδεται ἐκεῖ, τοῦναντίον δὲ δηλητηριάζεται ἡ ἡγνή ψυχὴ των καὶ ἀπὸ ἀπόψεως φρονήματος ἐθνικοῦ καὶ ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ, — σ τ ρ α φ ῆ τ ε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος σας. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ταῦτα πολὺ ὑστεροῦσιν, ἐν τούτοις ὁμῶς μὴ λησμονᾶτε ὅτι εἰς ὑμᾶς ἐναπόκειται ν' ἀναδείξητε ταῦτα σχολεῖα περιοπῆς, πραγματικὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, σχολεῖα πνευματικὰ εἰς τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀφυρλατηθῆ οἱ χαρακτῆρες τῶν τέκνων σας.

Ἡ δὲ σεβαστὴ Ἱεραρχία καὶ ἡ Κυβέρνησις ἄς λάθουν ὅλα τὰ ἐνδεδειγμένα ὑπὸ τῆς θρησκείας καὶ τῆς πολιτείας μέτρα διὰ νὰ διαφωτίσουν καὶ ποδηγετήσουν τὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ πατάξουν παραδειγματικῶς τὸν ξενικὸν αὐτὸν προπαγανδισμὸν, ὁποθενδῆποτε προερχόμενον, καὶ ἀνοψώσουν τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας μας, μετὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς ὁποίας θὰ ἀνθήσῃ καὶ τὸ αἰωνόδιον ἐλληνικὸν πνεῦμα τὸ ἀδιαρρήκτως συνδεδεμένον μετὰ τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανισμοῦ.

ΣΟΦΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Ἔσο σταθερός πρόσεχε ὁμῶς νὰ μὴ ἦσαι πεισμων.

Ἡ μεγαλυτέρα σοφία εἶναι τὸ νὰ σιωπῶμεν ἐπιχαίρων.

Ἡ διὰ τῶν καλῶν τρόπων κατάκτησις εἶναι ἡ μᾶλλον ἐντιμὸς καὶ ἀσφαλής.

Οἱ γονεῖς ματαιώνουν τὰς καλὰς συμβουλὰς μετὰ τὸ κακὸν παράδειγμά των.

Ὁ μοχθηρὸς πρωτίστως διασπλίζει καὶ κατακαίει ἑαυτὸν.

Ὅταν λελψῇ ἡ σεμνότης ὑπεισέρχεται ἡ ἀναίδεια. Ἄνευ τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸ καθῆκον ἡ ἐλευθερία εἶναι ἀναρχία.

ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΗΛΙΟΣ

Β'.

Πολὺ εὐλόγως ὁ ἥλιος ἀνέκαθεν ἐθεωρήθη ὡς ἔμβλημα τῆς Θεότητος καὶ παρὰ τοῖς εἰδωλολάτραις ἀλλ' ἰδίως καὶ συστηματικῶς παρὰ τοῖς χριστιανοῖς. Καὶ οὕτως ὅπως τὸν ἥλιον ἐφ' ὅσον τις ἐπιχειρῇ νὰ τὸν κατανοήσῃ διὰ τῶν γυμνῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τοσοῦτον θαμβοῦται καὶ σκοτίζεται, οὕτως καὶ τὰ χριστιανικὰ δόγματα ἐφ' ὅσον τις ἐπιχειρῇ νὰ τὰ ἀνακρίνη καὶ ἀνατάμη καὶ γνωρίσῃ διὰ τοῦ κοινοῦ νοῦ ἀνευ τῆς Γραφῆς καὶ τῆς ἐπικλήσεως τῆς ἐξ ἄνωθεν ἐρχομένης διαφωτίσεως ὁ τοιοῦτος μᾶλλον σκοτίζεται καὶ εἰς θάμβη βυθίζεται. Καὶ τοῦτο ὄχι βεβαίως διότι ἐνέχουν σκότος τὰ δόγματα ἀλλὰ διότι τὸ ἐν ἡμῖν φῶς εἶναι σκότος κατὰ τὴν Γραφήν καὶ διότι πάσχομεν ἀπὸ ὀφθαλμῶν, τὸ δὲ φῶς ὃ θέλομεν νὰ προσατενίσωμεν εἶναι ἀδύνατον ν' ἀτενισθῇ ἀπ' εὐθείας.

Ἀλλὰ πρὸς τί ἂν ἀδυνατοῦμεν νὰ κατανοήσωμεν τὴν οὐσίαν τοῦ ἡλίου ἢ τῆς θρησκείας καὶ τῶν μυστηρίων; Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων δὲν δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν τὰ αἰτία καὶ τὰ αἰτιατά; Ἐκ τῶν ὀρωμένων δὲν διακρίνομεν τὰ ἀόρατα;

Ὁ ἥλιος εἶναι τὸ κέντρον καὶ ἡ πηγὴ τοῦ περὶ αὐτὸν πλανητικοῦ κόσμου ὡς καὶ ὁ Χριστὸς τοῦ κόσμου. Καὶ ὡς περὶ τὸν ἥλιον δίκην σφενδονῶν ἀσθμαίνοντα καὶ ἀγογγύστωσ, καὶ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀταξίας ἢ παρακοῆς περιστρέφονται οἱ πλανῆται του οὕτω καὶ περὶ τὸν Χριστὸν, πρέπει νὰ συσσωματοῦνται καὶ οἱ ἄνθρωποι. Ὅλοι οἱ περὶ τὸν ἥλιον πλανῆται ἀπεκόπησαν πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἀπὸ τοῦ πατέρα των καὶ ἐξσφενδονίσθησαν εἰς τὸ ἄπειρον χωρὶς νὰ αἰσθῶν εὐγνωμονοῦντες καὶ πεθαρχοῦντες πρὸς τὴν ἀρχικὴν πηγὴν ἐξ ἧς προῆλθον δηλ. τὸν ἥλιον. Συμβαίνει ὁμῶς τὸ τοιοῦτον ἢ ἔστω καὶ παρόμοιον μετὰ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης Χριστὸν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἥτις δι' Αὐτοῦ (τοῦ Λόγου) ἐδημιουργήθη πρὸς εὐδαιμονίαν τῆς καὶ δόξαν Θεοῦ; Εἶνε δι' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς ὁ ἄξων γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ στρεφώμεθα πειθηνίως ὡς συμβαίνει εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὸ πλανητικὸν του σύστημα; Εἶναι δι' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ ὁποίου διατελοῦμεν ἢ διαρκῶς ἐπαναστατῶμεν κατ' αὐτοῦ; Πειθαρχοῦμεν εἰς Αὐτὸν ὡς καὶ τὰ οὐράνια σώματα πρὸς τὸν ὀρατὸν ἥλιον; Εἶνε δι' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς ἡ ἐστία περὶ τὴν ὁποίαν νὰ καθήμεθα καὶ νὰ θερμαινώμεθα; Εἶναι δι' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς τὸ φῶς τὸ ὀδηγοῦν ἡμᾶς τοὺς ἐσκοτισμένους; Πόσα διδάγματα μᾶς παρέχουν τὰ ἄψυχα ὄντα διὰ τοῦ ἀσυναίσθητου παραδείγματός των!